

Georgeta Luchian,
Mihaela Arsenescu,
Iosefina Stoia
și
Emil Boroghină
în
„Omul de zăpadă”
de A. de Herz

sperate: țesătura intrigii, complicațiile, încurcăturile mișcă o lume a gratuităților mondene și a prețiozităților agreabile. Excelenți actori de comedie au jucat cu o plăcere vădită, recreativă. Remus Mărgineanu găsește, în seriozitatea bufă a soțului cu tablețuri, ocazia unui bun exercițiu comic. O pușlama simpatică, avocat fără clienți și medicinist de nevoie, interpretează Dan Werner, în cel mai adecvat stil vodevilesc, cu deplinul acord al sălii. Elegant, blazat și fără control analitic al sentimentelor, personajul lui Valeriu Dogaru ciștigă de la interpret ținuta perfectă a junelui-prim. Virtuoasa doamnă a Vioriei Popescu amuză prin grațiile de felină dintr-o parfumată epocă stinsă. Emil Boroghină și Georgeta Luchian, jună pereche la sfârșitul lunii de miere, aduc în cadru nostalgia voiajului abia încheiat. Se remarcă, în deosebi, Mihaela Arsenescu, actriță cu alternanțe duioase, între emancipare adolescentină și suferință feminină. Această candidă purtătoare a mesajului liric din comedia rotunjită cu atâta grijă dă prilejul tinerei actrițe să-și afirme disponibilități de ingenuă. Iosefina Stoia și-a învins tineretea, creionînd cu savoare portretul unei agasante mame cu față de măritat.

În elementul ei delectabil, în surprinderea agreabilă a meșteșugului de scenă însuși cu precizie, comedia lui A. de Herz merita această confruntare peste decenii cu publicul.

Ionuț Niculescu

**TEATRUL MUNICIPAL
DIN PLOIEȘTI**

TINERI CĂSĂTORIȚI CAUTĂ CAMERĂ

de Mihail Roșcin

Data premierei: 9 mai 1976.

Regia: MIHAI LUNGEANU. Scenografia: ANCA FLOREA.

Distribuția: MARIUS IONESCU (Alioșa); EMILIA DOBRIN (Aliona); NORA POPESCU (Mama lui Alioșa); VICTOR ILIESCU (Tatăl lui Alioșa); EUGENIA LAZA (Mama Alionei); ARISTIDE TEICĂ (Tatăl Alionei); LUCIA ȘTEFĂNESCU, MIRELA GEORGESCU (Natașa); SILVIA NĂSTASE (Varea); FABIAN GAVRILUȚIU (Borisov); MANUELA MARINESCU (Galina); RADU PANAMARENCO (Șeful); LUCIA ȘTEFĂNESCU, MIOABA PAĞIȚA (Secretara); VERA VARZOPOV (Tatiana Nicolaevna); CORNEL CIUPERCESCU (Tinărul frumos).

De mai mulți ani, Teatrul Municipal din Ploiești înscrie între preocupările sale statornice — meritorie coordonată a politicii sale repertoriale — reprezentarea unor texte din dramaturgia originală sau universală, în premieră pe țară. *Tineri căsătoriți caută cameră*, spectacol urmărit recent pe scena ploieșteană, poartă semnătura scriitorului și ziaristului sovietic Mihail Roșcin, cunoscut, mai ales, ca prozator, dar care este și autor a patru piese de teatru (una dintre acestea, *Valentin și Valentina*, prezentată mai de mult, și publicului românesc).

Tineri căsătoriți mărturisește interesul pe care Roșcin nu încetează să-l acorde vieții tineretului; autorul ne propune un dialog despre micile probleme legate de existența cotidiană, ne semnificative la o privire grăbită, dar care pot genera drame, pot deforma destine.

Lucrarea lui Roșcin este construită în jurul aceluși moment din viața unor tineri cind dragostea nu se mai traduce doar prin flori și jurăminte sub clar de lună, ci începe să însemne, mai ales, organizarea bugetului familiei, procurarea unei locuințe, scutece, crățiți, sacoșe, mii de amănunte „neesențiale”, devenite probleme vitale. Este un moment dificil, pe care dramaturgul îl abordează cu toată seriozitatea, deși pe tonul agreabil, ironic-tandru, al unei comedii. Piesa este construită pe două direcții conflictuale: pe de o parte, efortul de limpezire, de „punere de acord” între cei doi eroi, pe de altă parte, relațiile acestora cu societatea, cu influențele exercitate de cei din jur asupra fiecăruia dintre ei — de la insinuarea discreditației, de la cuvântul aruncat „doar așa”, în treacăt, și până la amestecul direct, brutal.

Un foarte tânăr regizor, Mihai Lungeanu (de fapt, un aproape-regizor, fiind vorba despre un student în ultimul an, care își dă, cu acest spectacol, examenul de diplomă), și-a asumat răspunderea de a pune în scenă acest text despre tineri, ceea ce a conferit spectacolului avantajele și dezavantajele previzibile. Montarea are prospețime, un aer de sinceritate, un ton subiectiv chiar, de participare, adesea, directă și bătaioasă. La dezbateră pe care o propune textul. Materialul este, însă, insuficient ordonat, ideile piesei țâșnesc uneori în limpezime, altele se pierd înainte de a fi enunțate, există un neîncetat du-te-vino de personaje, obiecte, replici, soluții regizorale. Prezența permanentă în scenă a tuturor personajelor — sugerează a prezenței societății în viața eroilor — este justificată, chiar dacă nu aparține textului, dar rămâne o idee nefinalizată, funcțională, eventual, doar ca punct de pornire, pentru că nu este dezvoltată pe parcurs, nu duce nicăieri.

Interpreții eroilor principali — Marius Ionescu și Emilia Dobrin — sînt întru totul, în nota „spectacolului”: roluri bine pornite, dar rămînînd la nivelul de prezențe scenice, de momente exact intuite; nu există con-

strucții finisate, evoluții ale personajelor, conduse și stăpînite de actori. Mai precise, din contururi mai ferm trasate, sînt personajele create de Nora Popescu și Victor Iliescu; un rol foarte bun, în sine, dar neintegrat, ca mijloace de expresie, în contextul spectacolului, realizează Aristide Teică.

Notăm contribuția Eugeniei Laza, pentru finețea, pentru discreția portretului scenic creat. Roluri, de asemenea, bine interpretate, dar cu o notă de stridență, de îngroșare, care ar putea fi eliminate, semnează Vera Varzopov și Radu Panamarenco. „Societatea” care năvălește în viața eroilor, deci, și în scenă, este interpretată corect, dar nu îndeajuns de reliefat, de Lucia Ștefănescu, Silvia Năstase, Fabian Gavriluțiu, Manuella Marinescu, Mi-oara Pağıța și Cornel Ciupercescu.

Decorul realizat de tînăra scenografă Anca Florea rezolvă în mod inspirat ideea unei existențe aflate în permanență în atenția celor din jur, abundența de uși — care a devenit, în ultima vreme, marota scenografilor noștri — fiind, în acest caz, justificată.

Cristina Constantiniu

TEATRUL DE NORD DIN SATU MARE

— secția maghiară

DUPĂ CĂDERE

de Arthur Miller

Data premierei: 26 decembrie 1975.

Regia: KOVACS FERENC. Scenografia: GÖRGENYI GABRIELA.

Distribuția: CSIKY ANDRAS (Quentin); BARTIS ILDIKO (Felice); SZABO EVA (Holga); SOOS ANGELA (Louise); KISFALUSSY BALINT (Dan); NADAI ISTVAN (Tatăl); NYIBEDI PIBOSKA (Mama); MEHES KATI (Infirmiera); ELEKES EMMA (Maggie); MEZEI MARIA (Elsie); BENCZEDI SANDOR (Lou); DENGYEL IVAN (Mickey); ZNOROVSKY ILDIKO (Carrie); TOMPA ATTILA (Harley); ACS TIBOR. DIOSZEGHY IVAN, NAGY IZA. KOC SIS ANTAL, SZUGYICZKY ISTVAN (Trecători).